

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 53143-02-15 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת אורנה סנדלר-איתן

תובעת מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ

נגד

נתבעת מאפית ראשונים (1985) בע"מ

בא כוח התובעת: עו"ד ניר אברמוב

בא כוח הנתבעת: עו"ד אברהם אלבו

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4 1. לפני תביעה כספית שעניינה תשלום שכר טרחה בגין מתן שירות.
- 5
- 6
- 7 2. התובעת היא חברה פרטית העוסקת במתן ייעוץ כלכלי בנוגע להפחתת חיובי ארנונה, אגרות
- 8 והיטלים עירוניים.
- 9
- 10 הנתבעת היא חברה המחזיקה במפעל לייצור דברי מאפה ברחוב הזורע 9, אזור תעשייה עמק שרה
- 11 בבאר שבע.
- 12
- 13 ביום 18.5.11 הנפיקה עיריית באר שבע הודעת שומה מתוקנת לנתבעת בגין המפעל האמור, במסגרתה
- 14 דרשה העירייה מהנתבעת לשלם ארנונה בגין תוספת שטח כמפורט בה בגין שנת 2011 וכן בגין השנים
- 15 2009 ו- 2010. כן נדרשה הנתבעת על ידי העירייה לשלם הפרשי ריבית והצמדה בגין החוב האמור.
- 16
- 17 משלא עלה בידי הנתבעת לטפל בנושא באופן עצמאי, ולאחר שהשגה שהגישה על החיוב נדחתה, והוגש
- 18 ערר על ידה על גובה החיוב, נכרת בינה לבין התובעת ביום 11.2.13 הסכם ולפיו התחייבה התובעת
- לבחון את הודעת השומה המתוקנת האמורה, ולטפל בהפחתת חיובי הארנונה בגין הנכס שוא הודעה
- זו, כנגד תשלום שכר טרחה ששיעורו נגזר משיעור ההפחתה שתושג בעקבות טיפול התובעת.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 53143-02-15 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

1 על פי ההסכם, היה על הנתבעת לשלם לתובעת סך של חמישה עשר אחוזים מגובה ההפחתה בתשלום
2 הארנונה, בתוספת מע"מ.

3
4 כן נקבע בהסכם כי "סכום ההפחתה יחושב עבור תקופה בת 12 חודשים שתחילתה ביום בו בוצע
5 תיקון החיוב וכן כל תקופה קודמת למועד ביצוע התיקון".

6
7 בנוסף, סוכם בין הצדדים כי עבור הכנת חוות דעת כלכלית שתוגש לוועדת ערר או לבית המשפט
8 תשלום מקדמה, שלא תושב לנתבעת בכל מקרה אך תקוזז מהחשבון הסופי.

9
10 3. סכום החיסכון שהושג לנתבעת בעקבות טיפולה של התובעת בגין התקופה שהחל מיום 1.1.09 ועד
11 ליום 31.12.14 הוא 562,934 ₪. כמו כן, בגין 12 חודשים נוספים מיום ביצוע ההפחתה (17.11.14)
12 הושגה הפחתה נוספת של 44,933 ₪. התובעת טוענת אפוא כי סכום ההפחתה הרלבנטי לחישוב שכר
13 טרחתה הוא 607,867 ₪, וכי הנתבעת חייבת לה על פי ההסכם שכר טרחה בשיעור של 83,860 ₪
14 בצירוף מע"מ, וזאת לאחר ניכוי המקדמה ששולמה בסך 7,500 ₪.

15
16 4. הנתבעת חולקת מכל וכל על טענות התובעת בנוגע לאופן חישוב שכר הטרחה. לטענת הנתבעת, על
17 פי ההסכם בין הצדדים, התקופה הרלבנטית לחישוב שכר הטרחה היא זו שהחל מיום 1.1.09 ועד ליום
18 17.5.12, הוא המועד בו מסתיימת התקופה בת שנים עשר החודשים לאחר הודעת השומה המתוקנת
19 שהוצאה לתובעת, מיום 18.5.11.

20
21 לטענת הנתבעת, סכום שכר הטרחה המקסימאלי שעמד לנגד עיני הצדדים במועד עריכת ההסכם היה
22 34,546 ₪, בלבד.

23
24 המחלוקת המרכזית בין בעלות הדין נוגעת אפוא לתקופת החיוב בארנונה אשר ממנה נגזר חישוב שכר
25 הטרחה על פי ההסכם: בעוד התובעת טוענת, כי המדובר בתקופה שהחל מיום 1.1.09 ועד חלוף 12
26 חודשים מהמועד בו תיקנה את העירייה את בסיס החיוב, כלומר עד לחודש נובמבר 15, טוענת
27 הנתבעת כי המדובר בתקופה שהחל מיום 1.1.09 ועד ליום 17.12.12 בלבד, הוא המועד בו חלפו שנים
28 עשר חודשים ממועד הוצאת השומה המתוקנת על ידי העירייה.

29
30 במלים אחרות, המחלוקת נסבה בעיקר על פרשנות התניה בהסכם שכר הטרחה, אותה כבר ציטטתי
31 לעיל, ולפיה "סכום ההפחתה יחושב עבור תקופה בת 12 חודשים שתחילתה ביום בו בוצע תיקון
32 החיוב וכן כל תקופה קודמת למועד ביצוע התיקון".

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 53143-02-15 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

1
2 5. להשלמת התמונה אוסיף, כי אין חולק על כך שבמהלך חודש נובמבר 2014 נערך בין הנתבעת לבין
3 עיריית באר שבע הסכם פשרה ולפיו החל משנת 2015 יתבצע חישוב הארנונה לפי שטח כולל של 4,319
4 מ"ר, במקום 4,691 מ"ר שנקבע בהודעה המתוקנת, כשהשטח לחיוב בסיווג תעשייה ומלאכה אזור ב'
5 יהא 4,031 מ"ר במקום 4,233 מ"ר, ואילו השטח לחיוב בסיווג עסקים אזור ב' יהיה 288 מ"ר במקום
6 458 מ"ר.

7
8 בכל הנוגע להפרשי הארנונה בגין התקופה שקדמה לשנת 2015 נקבע בהסכם הפשרה בין הנתבעת לבין
9 העירייה סכום לתשלום של 150,000 ₪. סכום זה שולם על ידי הנתבעת במהירות (תוך עשרה ימים)
10 על מנת שהנתבעת תקבל אישור מהעירייה להעברת הזכויות בנכס במרשם המקרקעין.

11
12 לטענת הנתבעת, מאחר שהסכום האמור הוא סכום "כולל" או "פאושלי" כלשונה, הדרך היחידה
13 לחשב את יתרת שכר הטרחה לה זכאית התובעת לאור האמור בהסכם הפשרה שנכרת בינה לבין
14 העירייה בגין התקופה הרלבנטית היא לחשב את סכום ההפחתה בשיעור הארנונה בהתאם לשטחי
15 החיוב שסוכמו בינה לבין העירייה לצורך חישוב חיובי הארנונה החל משנת 2015 ואילך. חישוב סכום
16 ההפחתה בדרך זו מוביל לטענת הנתבעת למסקנה כי יתרת שכר הטרחה המגיעה לתובעת עומדת על
17 סך של 2,854 ₪ בתוספת מע"מ, בלבד. אין חולק כי סכום אחרון זה שולם על ידי הנתבעת לתובעת בד
18 בדי עם הגשת בקשת הרשות להתגונן.

19
20 מכאן התביעה שלפניי, שסכומה הועמד על סך של 98,742 ₪, בקיזוז סך של 2,854 ₪ בצירוף מע"מ
21 ששולמו על ידי הנתבעת (ראו סעיף 59 לסיכומי התובעת).

22
23 במלים אחרות, סכום התביעה הוא סך של 95,374 ₪.

24
25 ניתוח הראיות שהוגשו מטעם בעלות הדין:

26
27 6. מטעם התובעת העידו מר מרק פיסחוב, מנהל ובעלים של התובעת, וכן מר אריק לייבוביץ', שהיה
28 מנכ"ל משותף ובעלים של הנתבעת עד לחודש אוגוסט 2014. כן זומנו להעיד מטעם התובעת עו"ד יומי
29 מיסטרילאל, שמשרדו ייצג את עיריית באר שבע בערר שהוגש על ידי הנתבעת על השומה המתוקנת,
30 וכן עו"ד עינת קנפו-לוי, אשר שימשה יועצת משפטית של הנתבעת משנת 2004 ועד למועד בו פורקה
31 השותפות בין מר לייבוביץ' לבין מר ויטמן בנתבעת, במחצית שנת 2014.

32
33 מטעם הנתבעת העיד מנהלה ובעליה מר רונן ויטמן.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 15-02-53143 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

- 1
2 7. מהעדויות שהובאו לפניי עולה התמונה הבאה:
- 3
4 הודעת השומה המתוקנת הוצאה על ידי העירייה בשנת 2011 בעקבות סקר נכסים שבוצע על ידה. כך,
5 דרשה העירייה תוספת תשלום ארנונה בסך 66,467 ₪ בגין שנת 2011, 14,686 ₪ מתוכה בגין תוספת
6 שטח של 355 מ"ר שסווג על ידי העירייה כ"תעשייה ומלאכה אזור ב'", ו- 51,781 ₪ בגין תוספת שטח
7 של 242 מ"ר שסווג על ידי העירייה כ"עסקים אזור ב'". מאחר שהדרישה התייחסה גם לשנים 2009-
8 2010, דרשה העירייה מהנתבעת סכום של 205,358 ₪, כולל הפרשי הצמדה וריבית (ראו נספח 3
9 לתצהירי התובעת).
- 10
11 בעקבות הסכם הפשרה שנחתם בחודש 11/14 בין התובעת לבין העירייה, תוספת תשלום הארנונה
12 שהיה על הנתבעת לשלם עמדה על סכום נומינלי של 21,735 ₪, אשר סך של 6,329 ₪ מתוכו היה בגין
13 תוספת שטח של 153 מ"ר שסווג על ידי העירייה כ"תעשייה ומלאכה אזור ב'", וסך של 15,406 ₪
14 מתוכו היה בגין תוספת שטח של 72 מ"ר שסווג על ידי העירייה כ"עסקים אזור ב'" (ראו סעיפים 59
15 – 61 לתצהירו של מר פייסחוב).
- 16
17 במלים אחרות, הסכם הפשרה בין הנתבעת לבין העירייה התייחס הן לשטח החיוב הכולל והן לסיווג
18 חלקים ממנו לצורך ארנונה.
- 19
20 8. עו"ד קנפו-לוי העידה כי משהתקבלה הודעת השומה המתוקנת של העירייה בשנת 2011, החלה היא
21 עצמה לטפל בנושא. משהגיעה עו"ד קנפו-לוי לכלל מסקנה כי המדובר בנושא שאינו בתחום
22 מומחיותה, ואשר טיפול שגוי בו עלול לעלות לנתבעת בסכומי כסף גבוהים, פנתה עו"ד קנפו-לוי למר
23 אריק לייבוביץ', שהיה אז מנהלים ובעלים במשותף בנתבעת יחד עם מר רונן ויטמן, והעמידה אותו
24 על המצב (עמ' 17 ש' 15 – 22; ראו גם את עדותו של מר ויטמן בעמ' 55 ש' 17 – 18 ובעמ' 57 ש' 21 –
25 23).
- 26
27 מר לייבוביץ' התייעץ עם בעלי עסקים נוספים, וכך הגיע לתובעת ולמר פייסחוב, ששמו נודע בין בעלי
28 העסקים כמומחה בתחום הארנונה (ראו עדותה של עו"ד קנפו-לוי בעמ' 17 ש' 23 – 25 וכן עדותם של
29 מר לייבוביץ' בעמ' 30 ש' 21 – 22 ושל עו"ד מיסטרל בעמ' 8 ש' 7 – 26).
- 30
31 הגורם שניהל את המשא ומתן מול התובעת מטעמה של הנתבעת היה מר אריק לייבוביץ', תוך ששותפו
32 דאז מר ויטמן ידע על ההתקשרות ואישר אותה (ראו עדותה של עו"ד קנפו-לוי בעמ' 17 ש' 26 – 33,

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 53143-02-15 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 וכן עדותו של מר ליבוביץ' בעמ' 31 ש' 21 – 26, עדותו של מר פיסחוב בעמ' 46 ש' 9 – 25, תצהירו של
2 מר ויטמן בסעיף 3 על תתי סעיפיו ועדותו בעמ' 50 ש' 10 – 11).
- 3
- 4 אין חולק כי מר ויטמן עצמו לא נכח בפגישה שהתנהלה בין מר ליבוביץ' לבין מר פיסחוב (ראו עדותו
5 של מר ויטמן בעמ' 55 ש' 32 – 33).
- 6
- 7 9. לטענתו של מר ויטמן בתצהירו, ההתקשרות בין הצדדים התבצעה בתנאים שאושרו על ידו, ותנאים
8 אלה נקבעו בשים לב לכך שבמועד ההתקשרות כבר הוגש ערר על השומה המתוקנת מטעם הנתבעת.
9
- 10 כבר על פני הדברים, עמדתה של הנתבעת מוקשית היא, באשר היא נסמכת על עדות מפי השמועה של
11 מר ויטמן, אשר לא נכח כלל בפגישה בה נוהל המשא ומתן בין הנתבעת לבין התובעת.
- 12
- 13 קשיים אלה בגרסת הנתבעת צפו ועלו לכל אורך עדותו של מר ויטמן, שהפגין בקיאות דלה בפרטי
14 ההתקשרות בין התובעת לבין הנתבעת.
- 15
- 16 כך למשל, לטענתו של מר ויטמן, סוכם כי שכר הטרחה המינימלי לא תהא זכאית הנתבעת יעמוד על
17 סך של 15,000 ₪ בצירוף מע"מ (סעיף 4.8 לתצהירו של מר ויטמן).
- 18
- 19 דא עקא, בעדותו לא ידע מר ויטמן להסביר הכיכוד, אם כן, שולם לתובעת אך ורק סך של 7,500 ₪
20 כמקדמה, וכן סכום נוסף 2,854 ₪ עם הגשת בקשת הרשות להתגונן, סכומים שאינם מצטברים לכדי
21 15,000 ₪, כנטען על ידו (עמ' 51 ש' 18 – 35).
- 22
- 23 כמו כן, לטענת מר ויטמן - היא טענתה העיקרית של הנתבעת - התקופה הרלבנטית שנקבעה בהסכם
24 בין הצדדים לצורך חישוב שכר הטרחה היא זו שמיום 1.1.09 ועד ליום 17.5.12, בלבד (סעיף 4.9.
25 לתצהירו).
- 26
- 27 מעדותו של מר ויטמן לא הוברר כלל מדוע לשיטת הנתבעת לא נרשמו התאריכים האמורים "ברחל
28 בתך הקטנה" בהסכם שכר הטרחה, ובמקום זאת נרשמו המלים: "סכום ההפחתה יחושב עבור
29 תקופה בת 12 חודשים שתחילתה ביום בו בוצע תיקון החיוב וכן כל תקופה קודמת למועד ביצוע
30 התיקון".
- 31

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 53143-02-15 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

10. מהראיות שהוצגו לי עולה כי התובעת נדרשה לטפל גם בשומות שהוצאו לנתבעת בגין השנים 2012, 2013 ו- 2014 (ראו עדותה של עו"ד קנפו-לוי בעמ' 29 ש' 17 – 20, וכך תצהירו של מר פיסחוב בסעיפים 80 – 88 לתצהיר והנספחים שצויינו בהם).
- יתרה מכך, אף מר ויטמן עצמו הודה במהלך עדותו כי הסכם הפשרה שהושג בעקבות טיפולה של התובעת כלל התייחסות לכלל השומות האמורות, ולא רק לאלו שזכרו בהודעת השומה המתוקנת, והוסיף: **"זה מה שלקחתי בחשבון"**. יצוין, כי משעמד העד על משמעות דבריו מיהר לנסות ולתקנם, והוסיף: **"אין קשר בין הסכם הפשרה לבין הסכם שכר הטרחה"** (ראו עמ' 62 ש' 6 – 10).
- גם נתון זה, בדבר טיפולה של התובעת בשומות המאוחרות להודעת השומה המתוקנת, אינו מתיישב עם פרשנותה של הנתבעת את הסכם שכר הטרחה.
11. מר ויטמן אף לא ידע להסביר הכיצד פעלה הנתבעת להגשת ערר גם בשנת 2013, בנוסף לזה שהוגש בשנת 2011, וכך לא ידע להסביר מדוע נקבעה, כביכול, התקופה הרלבנטית לחישוב שכר הטרחה המגיע לתובעת ככזו שמשתיימת, לשיטתו, במועד מוקדם למועד בו נכרת הסכם שכר הטרחה עמה (הוא חודש פברואר '13), וזאת אף שברי כי הצלחת הטיפול צפויה הייתה לשאת פרי לנתבעת שנים ארוכות קדימה. כדברי מר ויטמן, **"היה מובן מאליו שאם קבענו שהבניין יש לו מטראז' על מה משלמים ועל מה לא, כל עוד לא השתנה הבניין ולא השתנו החוקים במדינת ישראל, זה המסים וצריך לשלם"** (עמ' 63 ש' 11 – 12, וראו מעמ' 62 ש' 19 עד עמ' 63 ש' 17).
- מהראיות שלפניי עולה כי הסכם הפשרה נחתם רק לאחר ששומת 2012 הפכה לכאורה חלוטה, משהנתבעת לא הגישה השגה בגינה, ולא לפני שהתובעת באמצעות מר פיסחוב, טיפלה בהגשת השגה וערר נוספים מטעם הנתבעת בגין שומת 2013.
- עוד ראוי לציין כי משהושג הסכם הפשרה הודה בא כוחה הנוכחי של הנתבעת למר פיסחוב על טיפולו המסור (ראו נספח 53 לתצהירו של מר פיסחוב, וכך סעיפים 40, 45 – 46 לתצהיר זה והנספחים שצוינו בהם. כן ראו עדותה של עו"ד קנפו-לוי בעמ' 20 ש' 24 – עמ' 21 ש' 3, עמ' 23 ש' 28 – 30, עמ' 24 ש' 1 – 5 ואת כתב הערר שהוגש מטעם הנתבעת בשנת 2013, מוצג מב/4, והשוו לערר שהוגש על ידי הנתבעת בשנת 2011, טרם כניסת התובעת לתמונה, מוצג מב/2).
12. בהתאם לעצתו של מר פיסחוב בחרה הנתבעת שלא למצות את הליך הערר על הסיכונים הכרוכים בו מבחינתה. תחת זאת בחרה הנתבעת בנתיב הפשרה. הסיכונים הטמונים בהליך הערר מבחינתה של הנתבעת היו עיקרם בכך שהעירייה הייתה עשויה לדרוש תוספת תשלום בגין שטחים שישווגו על ידה

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 15-02-53143 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

- 1 כחדרי הנהלה, תוספת שהייתה עלולה להוביל להגדלת החיוב הכולל גם אם תתקבלנה טענות הנתבעת
2 בערר (עמ' 43 ש' 1 – 22 ועמ' 44 ש' 3. כן ראו את עדותו של מר ליבוביץ' לעניין זה בעמ' 34 ש' 11 –
3 21). מנגד, הדרך להשגת הפשרה מבחינת העירייה נפתחה משהסתבר לעירייה כי שגתה במדידת הנכס
4 (ראו עדותו של מר פיסחוב בעמ' 40 ש' 7 – 8).
5
6 הסכם הפשרה שנכרת עם העירייה היה אפוא פרי קניית סיכון מחושבת מצדה של הנתבעת, לאחר
7 ששמעה בעצתו של מר פיסחוב בנוגע לסיכון בדבר סיווגו האפשרי של חלק משטח הנכס, ולא רק
8 תוצאה של "מקח וממכר של סוחרים" על בסיס מדידת השטח שבוצעה על ידי הנתבעת, כטענתה של
9 הנתבעת בסיכומיה בסעיף 8.
10
11 זאת ועוד, מהחישוב שפורט בתצהירו של מר פיסחוב עולה כי סכום הפשרה של 150,000 ₪ שסוכם
12 בין הנתבעת לבין העירייה חושב בהתאם לשטחים עליהם סוכם בהסכם הפשרה, ובהתאם לסיווג
13 המוסכם של שטחים אלה (ראו סעיף 98 לתצהיר). אין המדובר אפוא בסכום כוללני המנותק מבסיס
14 החישוב שסוכם בהסכם הפשרה, כטענת הנתבעת.
15
16 מר ויטמן מצדו לא ידע לפרט בעדותו מה סכום תוספת הארנונה שהיה על הנתבעת לשלם בהתאם
17 להודעת השומה המתוקנת של העירייה מחודש מאי 2011, ואף לא ידע לומר מה התוספת האמורה
18 לאחר שהושג הסכם הפשרה עם העירייה (עמ' 58 ש' 22 – 24). מר ויטמן אף לא היה בקיא בפרטי
19 החישוב של תוספת השומה עליה סוכם במסגרת הסכם הפשרה. כדבריו, "אותי זה לא מעניין, לא
20 התייחסתי למה זה מתייחס. התייחסתי לסכום שאני צריך לשלם בסוף, כמה כסף וכמה תשלומים,
21 זה הכל" (עמ' 61 ש' 26 – 27).
22
23 13. לא זו אף זו: מר ויטמן אישר בעדותו כי היה על הנתבעת לשלם לתובעת את יתרת שכר הטרחה
24 שהגיעה לה סמוך לאחר חתימת הסכם הפשרה עם העירייה, כלומר סמוך לאחר נובמבר 2014 (עמ' 52
25 ש' 35 – עמ' 53 ש' 1).
26
27 מהראיות שהוצגו לי עולה, כי החתימה על הסכם הפשרה בין הנתבעת לבין העירייה התעכבה לא בשל
28 ליקוי כלשהו בטיפול של התובעת, כטענתה של הנתבעת, אלא בשל מהלך פירוק השותפות בין מר
29 ליבוביץ' לבין מר ויטמן, שאירע במחצית שנת 2014.
30
31 כך, אף שטיוטת הסכם הפשרה הייתה מונחת על שולחנה של הנתבעת כבר במהלך חודש מאי 2014,
32 ובסוף חודש יולי 2014 – תחילת חודש אוגוסט 2014 כבר הסביר מר פיסחוב את פרטי ההסכם לנציגי

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 15-02-53143 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

1 הנתבעת, כולל מר ויטמן, בפועל נחתם הסכם הפשרה רק במהלך חודש נובמבר 2014 (ראו סעיפים 47
2 – 49 לתצהירו של מר פיסחוב והנספחים שצויינו בהם, ובייחוד נספח 35).

3
4 להלן יובאו דבריו של מר ליבוביץ' בעניין זה, דברים אשר לא נסתרו על ידי מר ויטמן:

5
6 **ש. באיזה עניינים עבדת ישירות מול מארק מאפרייל ועד למועד בו נחתם הסכם הפשרה?**

7 ת. זה היה די מהר, כמעט שנה מהיום שחתמתי על ההסכם אז פחות משנה הגענו להסדר
8 איתם. דיברנו בתקופה הזאת כל חודש והתעדכנו בפגישות. כל הזמן הייתי בקשר עם מארק.

9 **ש. מתי נחתם ההסכם פשרה?**

10 ת. אני לא חתמתי על הסכם הפשרה.

11 **ש. מי חתם?**

12 ת. לא זוכר, אני חושב שההסכם נחתם אחרי שעזבתי. אני עזבתי בסוף יולי 2014. ב – 1.8.14
13 כבר לא הייתי פעיל. לפני שעזבתי דאגתי לגורמים כמו יועצים משפטיים שייפגשו עם רוני
14 [הכוונה למר ויטמן – א.ס.א.].

15 **ש. ביקשת ביולי 2017, אתה אומר עד אוגוסט היית ולא נחתם הסכם פשרה, כלומר מדברים**

16 **על שנה וחצי בטיפולו של מארק?**

17 ת. כן. אחרי שנה בדיוק היה ההסכם.

18 **ש. למה לא נחתם?**

19 ת. כי לא רציתי לעשות משהו חד צדדי, ורציתי שייפגש עם השותף שלי.

20 **ש. לא עיכבת את ההסכם פשרה.**

21 ת. היו דברים באותו חודשיים שלושה שהיינו עסוקים, דברים חשובים יותר בראש שלנו. מעל
22 30 שנה שהייתה מאד מורכבת ורק אחרי שהגענו להסכמים דאגתי שייפגש עם הגורמים עם
23 מארק ועוד כמה אנשים. לא היה לי זמן להתעסק עם ההסכם פשרה.

24 **ש. מתי מארק פנה אליך?**

25 ת. באפרייל או מאי. סביר להניח שזה היה באפרייל מאי, עקב הבעיות שהיו לנו בחברה לא היה
26 לנו זמן להתעסק עם זה.

27 **ש. עיכבת את החתימה על הסכם הפשרה.**

28 ת. הייתי טרוד בצרות גדולות יותר מהסכם הפשרה, של היפרדות משותפות של הרבה שנים
29 והיה צריך לראות מה עושים עם זה, זה היה בסדר עדיפויות שלי יותר דחוף.

30 **ש. לא הייתה כוונה מצדך שלא לחתום על הסכם הפשרה.**

31 ת. לא"

32 (עמ' 35 ש' 19 – עמ' 36 ש' 8)

33

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 15-02-53143 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשונים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

1 אני דוחה אפוא את טענת הנתבעת כאילו "מרחח" התובעת את הטיפול בהסכם הפשרה על מנת
2 להגדיל את שכר טרחתה (ראו עדותו של מר ויטמן בעמ' 53 ש' 17 – 18: "אם לא הייתי עוצר את זה ב
3 – 2014 זה היה יכול להימשך עד היום").

4
5 אעיר, כי טענה אחרונה זו של הנתבעת אף אינה מתיישבת עם טענתה העיקרית בנוגע לפרשנות הסכם
6 שכר הטרחה: אם ממילא התקופה הרלבנטית לחישוב שכר הטרחה הסתיימה עוד קודם החל הטיפול
7 של התובעת, איזו תועלת צפויה הייתה לצמוח לתובעת מעיכוב סיומו של הטיפול, מקום בו הנתבעת
8 עצמה מודה, כאמור מעלה, מפיו של מר ויטמן עצמו, כי שכר הטרחה אמור היה להיות משולם
9 לתובעת רק לאחר החתימה על הסכם הפשרה!:

10
11 14. יתרה מכך, חישוב שכר הטרחה לפי שיטתה של הנתבעת, כמתייחס לתקופה שהחל מ- 1.1.09 ועד
12 ליום 17.5.12 בלבד, בהתאם לרכיבי החיוב עליהם סוכם בהסכם הפשרה האמור, מביא לחישוב שכר
13 טרחה שונה מהחישוב לו טענה הנתבעת, באופן שלאחר ניכוי המקדמה ששילמה הנתבעת וכן הסכום
14 ששולם על ידה עם הגשת בקשת הרשות להתגונן המדובר בסך של כ- 41,000 ₪ כולל מע"מ (ראו
15 פירוט החישוב בסעיף 124 לתצהירו של מר פיסחוב, שלא נסתר על ידי הנתבעת).

16
17 מר ויטמן מצדו לא ידע כלל להסביר בעדותו את חישוב שכר הטרחה הנגדי שפורט בתצהירו-שלו. כך,
18 משנשאל מר ויטמן מדוע לא הביא בחשבון במסגרת החישוב שערך את סכום הריבית, השיב: "אולי
19 טעיתי" (עמ' 50 ש' 16 – 18).

20
21 15. כעולה מהמקובץ, הראיות שהוצגו לי, כמו גם לשונו הפשוטה של הסכם שכר הטרחה, תומכות
22 בעמדתה של התובעת. העדות היחידה מטעם הנתבעת, היא עדותו של מר ויטמן, לא היה בה כדי
23 לקעקע ולו במקצת את פרשנותה של התובעת להסכם האמור.

24
25 התובעת פעלה במיומנות ובמקצועיות בשירות הנתבעת, ולא היה כל מקום לטענות הנתבעת, מפיו של
26 מר ויטמן, כאילו טיפולה של התובעת "היה שטחי ונמרח לאורך להערכת שנתיים" (עמ' 52 ש' 23).

27
28 יש להצר על כך, שהנתבעת בחרה להפריח מלים קשות כנגד התובעת, בניסיון להתחמק מתשלום שכר
29 טרחה, וזאת לאחר שהנתבעת נהנתה - ועודנה נהנית - מפרי עמלה של זו.

30
31 16. סוף דבר, אני מקבלת את התביעה במלואה.

32
33 הנתבעת תשלם לתובעת סך של 95,374 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד הגשת התביעה.

בית משפט השלום באשדוד

ת"א 53143-02-15 מעוף בדיקת ארנונה והיטלים עירוניים בע"מ נ' מאפית ראשוניים
(1985) בע"מ

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

כן תישא הנתבעת בהוצאות ושכ"ט עו"ד לטובת התובעת בסכום כולל של 16,000 ₪.

המזכירות תשלח לצדדים את פסק הדין.

ניתן היום, י"ט אב תשע"ח, 31 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

אורנה סנדלר-איתן, שופטת

